



NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, March 28, 1964.

Ottawa, and for payment of postage in cash. Authorized as second class mail by the Post Office Department.

No. 12 (359), Vol. X.

KOMUNISTICKÁ POLITIKA IN FLAGRANTI

Arno Hais

Nedávno jsme tu reprodukovali některá proroctví presidenta Ant. Novotného o "úpravě" životní úrovně v Československu. A zatím už zasedal ústřední výbor KSČ, který jeho proroctví precizoval v usnesení a po něm je vláda vtělila do úředních opatření a uložila ministrům a vedoucím ústředních orgánů, aby je provedli.

Ohlášená opatření mzdová mají sloužit ku překonání stagnace v hospodářství. Mohli bychom je ponechat bez poznámky, kdyby šlo jen o úpravu mzdovou. Bohužel, komunistům jde při tom hlavně o opatření, zabezpečující důsledné uplatňování pokut za nekalitní práci, nehospodárnost a jiné nepořádky v práci. Za to za všechno mají odpovídat dělníci. Zde opět jako vždy, komunisté svalují vinu na nepravého. Za špatnou organizací práce, za špatný materiál a jiné příčiny nekalitní práce dělníci vinu nenesou. Znamenají proto tato opatření zosílený režim v továrnách a nové šikanování a finanční poskakování dělníků.

Další opatření, jež z příkazu KSČ nařizuje vláda — především úpravu nájemného, sociálního zabezpečení a provedení dalších úprav ve využívání společenských fondů — postihují velmi citelně všechny občany republiky a znamenají podstatné zhoršení životní úrovně všech. Podívejme se na některá z nich.

Všichni se dobře pamatujeme, jak v "Čs. světě" a v brožurách, které komunisté vydávají pro krájaný, vždy především zdůrazňovali, jak nízké je nájemné v ČSR a označovali tuto skutečnost za jednu z významných výmnožeností jejich hospodářství. A nyní po jedné min. předseda J. Lenárt v televizním projevu přiznává, že jejich bytové hospodaření je ztrátové, že výnos z nájemného činí asi 800 milionů korun, ale náklady 1 miliardu a 300 milionů korun, což nestačí ani na běžné udržování domů a na odpisy. Proto se od října letošního roku ve všech činovních domech nájemné "upraví", tj. podstatně zvýší, aby krylo aspoň provozní náklady. Zároveň hodlá vláda rodinné domky, které dříve vyvlastnila, odprodat pracujícím do soukromého vlastnictví.

Rovněž v oblasti sociálního zabezpečení se komunistický režim dostal dál, než odpovídá jeho možnostem a proto je třeba růst vyplácených důchodů "sladit s našimi možnostmi" — říká dále pan min. předseda Lenárt. K odstraňování těchto "nesrovnalostí" budou proto na jedné straně omezeny pří neúměrně vysoké a neodůvodněné nároky a na druhé straně se zvýší nízké důchody. To se provede tím způsobem, že se zdání důchody od výše 700 korun měsíčně progresivně snižou až do 12,5 procent, zároveň se období potřebné pro nárok na plný starobní důchod prodlouží z 20 na 25 let. Vyplácení třetinových důchodů těm, kdož dále pracují, se zruší v celém rozsahu a těm důchodcům, kdož zůstanou v zaměstnání, se sníží vyplácený důchod podle toho, do jaké kategorie náleží.

V této souvislosti je třeba poznamenat, že sociální příjmy — do kterýchto kategorie důchodové zabezpečení nesporně patří — plynou ze společensky spotřebních fondů, jejichž vývoj je určen zákonitými opatřeními a počtem oprávněných příjemců — a nelze je tedy vázat na konkrétní vývoj společenské produktivity práce. Ovšem, dokud komunisté měli k dispozici fondy, nahromaděné za první republiky v Ústřed-

ní sociální pojišťovně a v pensijních ústavech úřednických — to se jim to na poli důchodovém hospodařilo. Dnes, kdy jsou tyto fondy spotřebovány a sami si za všechny své přítětky nové nevytvořili — přicházejí najednou a tvrdí, že růst výdajů na důchody předstihl dané možnosti jejich hospodářství. Komu věřit? Vždyť ještě nedávno v "Statistických zprávách" jsme četli pojednání dr. inž. V. Čapa, že "vývoj životní úrovně v letech 1955-1962 v celku odpovídal rozvoji národního hospodářství, tj. růst společenské produktivity práce a národního důchodu byl vyšší, než růst té části národního důchodu, která je spotřebována obyvatelstvem".

Velké zásahy provádí vláda v hospodaření s tzv. společenskými fondy. Zde komunisté přiznávají rovněž, že bezplatné poskytování prostředků z uvedených fondů ve školství, v kultuře a zdravotnictví — je nad ekonomické možnosti jejich hospodářství, nemluví prý již ani o nehospodárnosti a jejich zneužívání.

Pokud jde o děti, omezi se od července 1964 bezplatné poskytování školních potřeb jen na učebnice a drobné školní potřeby, jež prý zároveň bude možno koupit i v obchodech, slibuje vláda. Ostatní školní potřeby nákladnější povahy, které tak zatěžují rozpočet rodin s více dětmi, se poskytovat nebudou. A aby ukázali, že jim jde opravdu o preferování rodin s dětmi, jak tak často propagace tvrdí, zvýší se a výrazně odepňují příspěvky rodičů na stravování dětí v jeslích a mateřských školách, podle výše příjmu na osobu.

Společenským doplňkem mezd jsou také částky vyplácené v rámci zdravotnické péče. Také zde vláda nařizuje podstatnou změnu dosavadního stavu, který má své opodstatnění v zákoně, v němž se výslovně praví, že výhody plynoucí z národního pojištění jsou bezplatné. Vláda zavádí manipulaci poplatky za vydávání předpisů na léky a lékařská vysvědčení, ovšem "malý" poznámenává štydlivě "Rudé právo". Nejde ovšem o to, zda je poplatek malý či velký, jde o to, že se tím provádí průlom do zásad zákona.

Korunou všech opatření, o nichž tu referujeme, je však rozhodnutí, že s platností od 1. dubna t. r. se zruší poskytování příspěvků podniků na závodní stravování. Tajemník ÚRO, Václav Pasek, odůvodňuje toto opatření jednoduše tím, že na závodním stravování se podílí jen asi čtvrtina pracujících. A jelikož v poslední době ÚRO dostávalo prý žádosti, aby se tento příspěvek dával a tomu, kdož se stravují mimo závodní jídelny — což prý by si vyžádalo další jednání a čtvrt miliardy korun ze státního rozpočtu — je proto lépe tento příspěvek zrušit, stejně prý je přezítkem z dob měnové reformy — tvrdí pan tajemník Pasek, místo, aby se postavil na obranu zájmu dělnických jak bylo jeho povinností. Pánové z ÚRO mohou příspěvek podniků, který činí 1,10 Kčs na jedno hlavní jídlo, považovat za přežitek. Ale dělníci, kteří se v závodních jídelnách stravují jeho zrušení považují právem za podstatné snížení svých mezd, protože budou za oběd platit víc.

Tohle všechno, však komunistům k sanaci jejich hospodářství nestačí. Pan prezident slíbil ve svých výkladech také "pružnost" cenovou politiku. Vláda pamětlivá jeho slibu zvýšila s platností od 10. února t. r. ceny jakostních druhů masa, uzenářských výrobků s vysokou spotřebou masa, (Pokračování na str. 2)

NOVÉ POCHYBY O AMERICKÝCH DODÁVKÁCH OBILÍ SOVĚTSKÉMU SVAZU

J. Petříček

Dne 2. března tohoto roku učinil zástupce státu Washington v americkém Domě reprezentantů projev, v němž znovu odhalil krát kozrakost americké politiky, která dodává Sovětskému svazu obilí, při čemž nemá žádné záruky. Že nebude tohoto obilí použito k výrobě ethylalkoholu pro válečné účely. O jeho řeči z 6. února jsme referovali v jednom z posledních čísel tohoto listu. Oba zmíněné projevy měly mohutný ohlas jak u jeho kolegů v kongresu tak u americké veřejnosti. Za debat o problému dodávek amerického obilí pro SSSR sice několik amerických senátorů se snažilo omlouvat dohodu z důvodů humanitních, taktických i čistě obchodních, jejich výklady však určité neobstály pod tíží argumentů senátorů proti nim odpůrci tohoto prodeje, kteří byli k této akci vyburcováni zasluznou iniciativou K. W. Stinsona. Nás bude nejvíce zajímat pasáž z projevu senátora Franka J. Lasche z Ohia. Projev byl pronesen 6. března při debatě o Zemědělském zákoně 1964. Pro její závažnost ji přetiskujeme odděleně v anglické řeči. Podobným duchem byly nesený i mnohé ostatní řeči na podporu tvrzení Stinsona. Tak poslanec Utt připomněl zajímavou obdobu dnešní situace. 1939-40 Spojené Státy prodávaly Japonsku odpadkové železo. Jedním z těch, kdož proti tomu vedli protestní kampaň, byl nynější státní sekretář Dean Rusk; tento však bohužel nevidí, že se nyní prodejem obilí stejně napomáhá nepříteli. John B. Anderson, ze státu Illinois, projevil názor, že rozhodnutí prodat obilí Sovětskému svazu je největší

chyba, již se USA dopustily od skončení války. Frank J. Horton založil svůj nesouhlas na hospodářských i morálních důvodech. Tato dohoda snižuje bezpečnost USA a nejednává jim ve světě dobré jméno. Svět si ji totiž může vykládat tak, že se USA zajímají více o svůj obchodní prospěch než o rovnováhu sil. Při tom Sovětský svaz ani v nejmenším se nesnaží zmírnit světové napětí a nemůže proto být označen za "spřátelený stát", kterážto okolnost je podmínkou pro prodej subvencovaných hospodářských produktů podle Hospodářského zákona z roku 1961. Jestliže mají Sověty takto zajištěny dodávky zahraničního obilí, kdo jim může zabránit, aby nevyužily svých vlastních zdrojů pro strategické účely? Tyto dodávky jen přispívají k tomu, že oddálí sovětskému lidu poznání, že plánovaná výroba v SSSR je nepostačující. Senátor Peter H. Dominick poukázal zase na špatný příklad USA ostatním spojencům, kteří nyní po tomto prodeji mohou obchodovat s naprosto klidným svědomím s kýmkoliv. Západ jakoby se nemohl ničemu z historie naučit; námitky, že jde USA více o obchod než o zásady, by se mohly tak zdát oprávněné.

Všechny zmíněné projevy poukazují k tomu, že více a více opovdělých politiků v USA si uvědomuje neblahý dosah podobných smluv, jakou byla nedávná dohoda o prodeji amerického obilí Sovětům, a že se tak v budoucnosti předejde lehkotěm rozhodnutím, která by mohla ohrozit bezpečnost nejen USA, ale celého svobodného světa.

JE TLUSTÝ KOMUNISTA MĚNĚ NEBEZPEČNÝ NEŽ HUBENÝ?

Václav Majer

O těchto otázkách vznikla v britském tisku zajímavá diskuse, vyvolaná britským ministerským předsedou, který na tiskové konferenci ve Washingtoně, obhájoval britský obchod se Sověty, s Kubou a ostatními zeměmi komunistického bloku skutečně originálně. Právil:

a) nevěřím ve boj kot a nevěřím v diskriminaci mezi tou či onou zemí, podle politického kreda;

b) Britanie věří v obchod s komunistickými zeměmi podle teorie, že čím spokojenější je člověk (osoba) tím je méně fanatickým komunistou.

Prohlášení týkající se diskriminace, přešel americký a patrně i britský tisk se zdvořilým mlčením. Patrně asi proto, že je ještě v dobré paměti jak to dopadlo, když v době před Mnichovem a druhou světovou válkou britská politika zatvrzele odmítala diskriminaci nacistického Německa bez ohledu na zločinné politické kredo vyhlášené Hitlerem.

Avšak o tom zda je či není "tlustý" komunismus méně nebezpečnější než komunismus "hubený" vznikla v britském tisku zajímavá debata, která bude patrně pokračovat. Americký tisk tuto debatu zaznamenal (viz: ku příkladu zpráva R. H. Estabrooka, Washington Post, ze dne 9. března t. r.) a proto není mým úkolem, abych ji citoval. Ostatně my Čechoslováci můžeme mít na tuto otázku, na základě mnoha zkušeností, svůj vlastní názor.

Sám osobně jsem se ve svém politickém životě sešel a měl jsem co dělat s mnoha komunisty: s tlustými, hubenými a dokonce, chcete-li i s komunisty libovými a všichni byli podle mého názoru

více či méně nebezpeční, zákešní, úskoční a fanatičtí. Jestliže byl mezi nimi nějaký rozdíl, pak nebyl dán tím zda šlo o komunistu tlustého či hubeného, dobře situovaného či chudého, ale byl dán patrně rozdílností povahy, řeckně náaturou. Tak ku příkladu ideový vůdce a zakladatel Komunistické strany Československa byl fanatický komunista Bohumír Šmeral, který byl jednak zámožný a protože velký jedlík a známý labužník, tak byl celým jevem typem buržoasního tloušťka. Ani Gottwald, nebyl přece žádný hubenouř a přece nechal povést hubeného Slánského společně s obřimým Klementisem. — Nechme však satiry. Jde o nesmírně vážnou věc, neboť podivná teorie, vyhlášená britským ministerským předsedou, podle níž "spokojený" komunist je méně fanatický, je z hlediska světového zápasu s mezinárodním komunismem a sovětským i čínským imperialismem, krajně nebezpečná. Předně, pravověrný komunist, ať tlustý a dobře najedený, či hubený není nikdy spokojen! Není a nebude spokojen dotud, dokud nedosáhne svého fanatického cíle a tímto cílem není nic méně, než ovládnutí a podmanění národů celého světa. Vždyť jsme to bezpočtunkrát slyšeli i od tak blaho, bytného představitele mezinárodního komunismu — Nikity Chruščeva.

Mám obavu, že britský ministerský předseda a všichni kdož s ním tuto podivnou teorii vědomě či nevědomě sdílejí, zaměňují dvě rozdílné věci. Je pravda a z historie je známo, že nekomunistické země — lépe řečeno lili nekomunistických zemí —, které jsou hospodářsky nevinuté a

THE PRICE OF THE SOVIET "PEACE"

LOST HOPES FOR FREEDOM AMONG THE CAPTIVE NATIONS

From the Statement by the AFL-CIO executive Council on Soviet Peace offensive which met in Bal Harbour, Florida, February 20, 1964

as on similar occasions in the past, the primary objective of the current Soviet "peace offensive" is not to attain genuine peace but to consolidate its past gains. What Moscow seeks is an international detente which would enable it to spread illusions about the Kremlin's peaceful intentions, to foster suspicions and divisions among the democracies and, in consequence, to strengthen its own military posture.

When the Kremlin calls for a "non-aggression" pact between NATO and the Warsaw Pact powers, it only seeks to secure Western acceptance of its post-war annexations and control over its European satellites which it seized in cynical violation of agreements it had solemnly promised to honor. When Khrushchev proposes an agreement on the renunciation by states of the use of force in territorial disputes, he excludes the application of such an accord to what Moscow and Peking call "colonial liberation wars", and any direct or by-proxy Soviet attacks on West Berlin, Laos or Vietnam. President Johnson very appropriately replied to Khrushchev that the world needs "not only agreements in principle but also concrete actions."

Through its latest "peace" proposals, the Kremlin seeks to wipe out all hopes for freedom among the captive nations, perpetuate the partition of Germany, undermine German trust in the United States, and open the road for Soviet domination of all Germany and then all Western Europe.

HLAS AMERICKÉHO TISKU

Z úvodníku "THE RISKS OF IRRESOLUTION" (Wall Street Journal).

Nejednotnost v komunistickém táboře se dá přičíst spíše jejich vnitřnímu rozkolu než něčemu, za co bychom si my mohli poklepat na rameno. Smlouvy, které jsme s komunisty uzavřeli, nám nikterak nepřiblížily; oni jsou stále ve válečném tažení, stále ještě rozšiřují své pauství. A jedním z důvodů toho, že našich cílů nebylo dosud dosaženo je fakt, že naše pružnost až příliš často budí dojem schliplosti.

Lid zemí, kde široké vrstvy lidu žijí v chudobě, kde není spravedlivé sociální zákonodárství a dostatečná svoboda, že lid takových zemí je spíše náchylný věřit komunistické demagogii. Ale i to je pravda pouze částečná! Je přece známo, že v Československu, kde jsme měli v Maarskykové republice vyšší životní úroveň, a lepší i spravedlivější sociální zákonodárství než v jiných zemích Střední a Východní Evropy, vzor tomu vznikla silná komunistická strana.

Ale vraťme se k základní otázce, zda země komunistického bloku včetně Sovětského svazu i Číny, budou méně nebezpečnější a méně fanatičtější, když země demokratického západu svoji pomocí pomohou jejich hospodářství, zkrachovanému zemědělství a zasoňování. Předně je třeba vzít na vědomí fakt, že o politice a cílech zemí komunistického bloku nerozhoduje lid, ať již hladový a bídně ošacený, či dobře oblečený a nasycený. V těchto zemích rozhoduje přece bez ohledu na to co lid cítí a myslí vládnoucí klika profesionálních komunistických aparátníků. A tyto samozvaní vládcé, a jejich policejní a vojenští bříři, nikdy žádnou nouzi nemají a když celá země hladoví, či-li otáčka zda je "tlustý komunismus" méně fanatičtější a nebezpečnější, než "komunismus hubený" je stejně naivní, jako je nebezpečná.

K HISTORII MEZINÁRODNÍHO DNE ŽEN 8. BŘEZNA

V západním světě nebyla doposud věnována zasloužená pozornost skutečnosti, jak komunistická propaganda dovedla využít Mezinárodního dne žen pro cíle komunistického režimu a ze všeho nejvíce k zotročení žen. V Československu 8. března, který byl vyhlášen Mezinárodním dnem žen nahraňuje Den Matek, slavený v západním světě první nedělí v květnu a měl sloužit také k vyhlazení památky T. G. Masaryka, kterou si naši lidé připomínali v den výročí jeho narození 7. března.

K jeho historii je třeba povědět, že to byla Klára Zetkinová sekretářka Mezinárodního sdružení proletářských žen, která na konferenci žen II. internacionály v Kodani v Dánsku v roce 1910 podala návrh, aby jeden den v roce v roce byl určen jako den pracujících žen všech národů. V tento

den, podle názoru K. Zetkinové měly ženy ve všech zemích světa vstoupit své požadavky za zlepšení svých pracovních podmínek a vzdělání. Návrh Kláry Zetkinové byl na této konferenci přijat a první Mezinárodní Den žen byl pořádán 18. března roku 1911. Nebylo to nic nového v českých zemích, kde už od roku 1902 ženy se domáhaly veřejně zlepšení svého sociálního postavení, volebního práva, přístupu ke školnímu vzdělání. V čele tohoto úsilí stály Františka Planinková, Karla Máchová, Františka Zemínová v Čechách, Ludmila Konečná a její sestra Zdenka Wiedermánová Morýčková na Moravě.

Pravým úmyslem Kláry Zetkinové bylo, aby zejména ženy výdělečně činné mohly manifestovat veřejně za svoje požadavky, na které bylo v odborových organizacích mužů zapomináno. V čes-

kých zemích byl Mezinárodní Den žen také určen na 8. března měl být podle usnesení žen II. internacionály slaven na paměť velké stávky 40.000 švadlen v New Yorku jako den manifestací za práva žen. Před válkou i před komunistickým pučem byl 8. března slaven nehlučně, protože v demokratické čsl. republice byly ženy postaveny ústavou na rovnou míru s muži a od roku 1918 šel vývoj sociálního pokroku mírovými kroky ve prospěch žen. Žámy pracujících žen v Československu od dubna roku 1923 byly také dobře hájeny Československou ženskou národní radou.

Od komunistického puče je Mezinárodní Den žen používán k účelům, které jeho navrhovatelka Klára Zetkinová jistě na mysli neměla. Čsl. komunisté používají jeho oslav nejen jako vítání zámlinky k odvrácení pozornosti od 7. března, ale také k neustálým náporům na ženy, k novým náporům žen k nejtěžším pracím a zaměstnání. V posledních letech slouží také heslo "Vše pro mírovou hnutí světa" určené pro Mezinárodní Dny žen k útokům proti západnímu světu, který je obviňován z válečného štvání.

Mezinárodní Den žen, který měl být dnem manifestací za zlepšení života žen, stal se po komunistickém puči příležitostí k vyčerpávání nižších forem a způsobů práce pro ženy v nejtěžších povoláních, a byl zneužit k agitaci k návratu žen k těm druhům práce, které před druhou světovou válkou komunisté odmítali a zavrhovali, ovšem jen v Československu.

Před 50ti léty ženy v celém světě toužily se dostat k zaměstnáním, ve kterých by mohly s muži soutěžit nejen tvrdou manuální prací, ale také silou ducha, svými schopnostmi a vzděláním. Matky, které samy musely pracovat u těžkých textilních strojů, při těžké noční práci v pekárnách, v plechárnách, nebo po celé jaro, léto a podzim mchaly maltu, nemohly podávat cihly na stavebách, toužily po tom, aby jejich dcery se mohly uplatnit také v povolání učitelek, profesorek, lékařek, inženýrek, ředitelů dílen a závodů, aby mohly být svobodnými podnikatelkami. Bojovaly také proti noční práci žen, proti zaměstnávání žen — matek v hazardních povoláních, proti zaměstnávání dětí a vykořisťování mladistvých. Tato hesla slyšeli ovšem jsme také z úst komunistických řečníků na táborech 1. května, na veřejných schůzích před volbami, aby zmámily ženy-voličky a dostaly jejich hlasy.

V komunistických zemích je také žena postavena na rovnou míru. Mezinárodního dne žen pod přetvárnými sváděcími mírovými hesly je však zneužíváno k docela jinému výkladu rovnoprávnosti žen, než jaký měla Klára Zetkinová na mysli. Komunisté dokazují ženám, že jen tenkrát prokázají svou vyspělost k rovnoprávnosti s muži, když se vedle nich postaví s kopačkou v dolech, s míchačkou betonu na stavebách, u jeřábu v ocelárnách, u výhně pece ve slevárnách a u ohybání

armatur. Návrat k těžké, fyzické, ducha i tělo vysilující práci — to je komunistický ideál ženy, který Klára Zetkinová a všechny propagátorky hesla po zrovnoprávnění žen zavrhovaly. To je otroctví, poddanství žen, proti kterému už ke konci devatenáctého století ústy Jane Addams také ženy v Americe bojovaly.

Vidíme každým rokem, že k Mezinárodnímu dnu žen vydává Mezinárodní Federace demokratických žen, ovládaná komunistkami všelijaká hesla. Vydává je také Svaz Československých žen, ovládaný také komunistkami, které nutí ženy, aby k Mezinárodnímu dnu žen podepisovaly závazky, že budou v práci zvyšovat normy a že se přičiní, aby co nejvíce žen — matek ve svém okolí získaly do výroby.

V Československu byl Mezinárodní Den žen vyhlášen také jako Svátek Matek. Jako příklad dokonalého mateřství jsou dávány matky s větším počtem dětí, které dávají přednost práci ve výrobě před výchovou dětí a stanou se hornicemi, zednicemi, betonářkami, slevačkami, jádračkami, frézářkami, traktornicemi, a pionýrkami. Ty jsou o Mezinárodních dnech žen vyhlášeny a odměňovány jako hrdinky.

O Mezinárodnímu dnu žen se však nemluví o nesmírném vysílání žen, které v zaměstnání trnou strachy, že až se vrátí z práce, nedostanou už nic koupit. Neříká se nic o slibech, že ženy budou osvobozeny od domácí práce, vaření jídla pro podvýživěnou rodinu, o praní, žehlení, zašívání, o úklidu domácnosti, které žena — hrdinka musí obstarávat po práci, v noci, nebo v neděli, jestliže se nemusí účastnit práce na dobrovolné brigádě. Ani záměrné zveličená čísla a množství školek a denních útulků nepřesvědčí Československé ženy, že se jim dostalo v domácnosti úlevy, když všechny životní potřeby musí shánět úmorným vystaváním ve frontách.

Na Mezinárodním dnu žen také nikdo nepřizná, že z vyrovnání klidné Československé mámy, která před válkou mohla jít do výdělečného zaměstnání když chtěla mít, nebo potřebovala výdělek, která pracovala 5 dnů v týdnu a dva dny mohla věnovat své rodině se stala nevolnice utýraná starostmi, které nikdy, ani v době válečné, tedy před komunistickým pučem neměla.

Není divu, že se Československé ženy začínají ozývat. Žádají pro sebe tribunu, ze které by mohly mluvit o svých požadavcích k uvolnění svého pracovního zatížení, o zlepšení zásobování, o nesplnění komunistických slibech. Československé ženy odmítají výzvy k překonávání norem podle vzoru nejlepších, nejdokonalejších, nejvyspělejších, sovětských novoterek, které bez váhání zaměnily míchačku v kuchyni za míchačku u betonu. Československé ženy chtějí slyšet o životě žen v demokratických zemích, chtějí vědět pravdu, jak technický pokrok ulehčil ženám — matkám práci v domácnosti, a ulevil ve starostech v době, když jdou za zaměstnáním. Hesla "Boj za Mír" vyhlášená o Mezinárodní dnu žen už přestávají působit.

Máme potvrzené zprávy, že starší generace čsl. žen místo o-

Satelit "Tiros"

Mezinárodní vědeckou opatřuje dnes studium zínárodních ruk klidného, je to studium minimální činnosti a podílejí se na něm 64 národů. Účastníci si také sdělují výsledky hlášené lépe předpovídat počasí.

Nejvýznamnější mezinárodní luprce Ruku klidného, v oblasti jižní točny. Tam pracují stovky vědců různých rodů.

Zásobování této mezinárodní vědecké obce není snadné, ricané k tomu používají lodí i tadel. Jejich letadla používají kladny na Novém Zélandě, vzdálenost 3 a půl tisíce kilometrů a letadla překonávají velké příznivé povětrnostní překážky nad bouřlivým ledovým mořem.

Američané si pro pozorování časně postavili na Novém Zélandě svoji zvláštní stanici. Pozorování usnadňuje americký satelit "Tiros", který od minulého srpce obhlídává zeměkouli a přenáší data o počasí speciálně konstruované věži ve městě Churchill.

Jsou to velmi důležité informace pro studium počasí a povětrnosti, které se v kraji jižní točny. Američané poskytují získaná data všem národním špičkám na jižní točny, právě to ochotné a nezištné jako jejich letadla dopravují pro skupiny číste pracovníků potřebné zásoby.

— Praha má jednu kavárnu na 17.000 obyvatel, celkem 59 kaváren, oznámilo Svobodné slovo 29. února. Největší je Slávie a menší kavárnička Mecca v Žitné ulici, která má jen 22 stolů.

Hustota obyvatelstva v Československu

Nejmenší hustota obyvatelstva mají v republice tři jihozápadní okresy — Český Krumlov, Tachov a Prácheň. Na čtvereční kilometr v nich připadá jen 30 až 35 obyvatel. Celostátní průměr je 107 obyvatel na 1 km². Největší hustotu (přes 200 obyvatel na 1 km²) mají nejrůznovější okresy: Karviná (kde je dokonce 241 km² 612 obyvatel), dále Teplice, Ústí nad Labem, Most, Praha, východ, Praha-západ, Kladno, Jablonec nad Nisou. K místům mimořádně velkou hustotou obyvatelstva se řadí též největší města — Praha s 5427 obyvateli na 1 km², Brno (1736), Ostrava, Bratřslava a Plzeň. Menší hustota obyvatelstva než je celostátní průměr má 63 okresů, nadprůměrnou 46. V obcích s více než 2000 obyvateli bydlí 37,5 procent všeho obyvatelstva.

slavy o Mezinárodního dne žen 8. března, komunistickou propagandou hlučně ohlašovanou vzpomínají T. G. Masaryka, den výročí jeho narození 7. března. Vzpomínají na jeho výklad rovnoprávnosti žen a na jeho zasluby, aby se čsl. ženy uměly se rovnoprávností domáhat, a to vše, v rodinném životě, ve vzdělání v zaměstnání, i ve společenském postavení, protože šlo o Mezinárodního dne žen dobře přehledy. Jaromira Záchová

KOMUNISTICKÁ POLITIKA IN FLAGRANTI

(Dokončení se str. 1)

některých sladkovodních ryb, jakostních rybích konserv a dokonce i cenu obyčejného rybiho filé. Přitom se vychloubá, že současně snižuje maloobchodní ceny vajec o 20 haléřů na kuse, což je chloubka cizím perim, protože v celém světě a také dříve v Československu, se v předjárních měsících snižovaly vždy ceny vajec, která se hromadně kupovala k nakládání, protože snůška byla v této době největší. Letos dokonce, jak víme z tišku, došlo v některých zemích evropských k vajecné kalamitě, tak mnoho bylo vajec na trhu.

Vláda stanovila zásadu — vykláral komentátor "Rudého práva" — že je třeba využívat cenové politiky jako důležitého ekonomického nástroje, který ovlivňuje nabídku a poptávku, proto také zvýšila cenu rybiho filé z 8 na 14 korun za kilo, vzhledem k tomu, že jeho cena byla v příkrém rozporu s cenami jiných druhů masa a proto je také lidé s oblibou kupovali. Nikoli tedy většinu dovozem, ale zdražením jdu komunisté proti zvýšené poptávce. Samozřejmě, že tu nejde o žádné okrádání dělníků jako konsumentů. To dělají jen monopoly v kapitalistických zemích. V ko-

munistických zemích se tomu říká "pružná" cenová politika.

A v rámci této "pružné" cenové politiky bude od 1. dubna t. r. zavedeno v restauračních závodech veřejného stravování a v ubytovacích zařízeních "obslužné", ve formě přírůžky k cenám. Jen část bude však použita ke zvýšení "hmotné zainteresovanosti" pracovníků veřejného stravování — poznámenává komentátor "Rudého práva". Jaká to bude část, neuvádí, v každém případě je však zřejmé, že se komunistický stát bude podílet na zpropitném, které nyní zavádí, ač dříve komunisté vedli proti němu pusté kampaně, jako proti pozůstatku měšťáckých zvyků, který urážel důstojnost obsluhujícího personálu... A poněvadž lze předpokládat, že letos přijede do Československa více turistů než jindy, vláda nařizuje zavčas, aby se v období sezony zvýšily ceny za ubytování.

Srovnáme-li tato opatření s tím, co nám komunisté v uplynulých letech vykládali o růstu a rozdělování národního důchodu v socialistických a kapitalistických zemích, pak není flagrantnějšího důkazu o falešnosti jejich hospodářské politiky než skutečnosti shora uvedené.

NOVÝ REKTOR UKRAJINSKÉ SVOBODNÉ UNIVERSITY

V senátním zasedání Ukrajinské svobodné university v prosinci 1963 byl zvolen nový rektor této university. Je jím univ. - prof. dr. Wasyľ Oroleckij.

Magnificient Oroleckij je právník a žil 24 roků v Praze, kterou si tak zamiloval, že Praha je nejoblíbenějším tematem jeho rozhovorů. Profesor Oroleckij prohlašuje otevřeně, že čeština je jeho druhou mateřštinou.

Je zajímavé a málo známo, že na Ukrajinské svobodné university, která má nyní své sídlo v Mnichově, je čeština třetí řečí, vedle ukrajinštiny a němčiny. Je to snad jediná universita na západě, kde je čeština úřední řečí, a jediná universita, kam možno český psát a odkud možno dostat

českou odpověď.

Na ukrajinské svobodné university patří k profesorskému sboru dva Češi a jeden Slovák. Jeden z Čechů byl dokonce minulého roku zvolen za prorektora.

Ukrajinská svobodná universita, která je universitou v diaspoře a bývala dlouhá léta v Praze, nese stále pečet: — Universitas Ukrainensis Pragensis a při každé příležitosti neopomene s vděčností zdůraznit porozumění, které měl vůči této universitě náš velký prezident T. G. Masaryk.

Nedávno byla odeslána pani dr. Alici Masarykové resoluce a děkovaný přípis senátu university, který vyjadřuje hlubokou úctu Ukrajinců v exilu vůči prezidentu T. G. Masarykovi.

ŘEČENO PO LOPATĚ

Venca Haviřů:

Svoboda jenom pro někoho? Podle původní zprávy z Prahy, uveřejněné ve Washington Post, dne 5 března přiznal Antonín Novotný, že "v diskuzích v některých člancích a v polemikách na stránkách kulturních listů i jinde se velmi často objevují požadavky svobody pro každého."

A současně s dogmatickou tuhostí komunistického aparátu kategoriicky prohlásil: "Komunistický stát těmto požadavkům neustoupí... Nedovolíme nikomu vnášeti k nám manýry dekadentní, rozkládající se buržoasní společnosti."

To tedy znamená, že Novotný přesně podle stalinského receptu znovu opět vyhrožuje. Když se nepodařila umlčet a usměrnit spi-

sovatele a básníky návnadou kávových "dychánek", pokouší se o to diktatorským rozkazem.

Myslím však, že tentokrát lišáký Tonda, střelil vedle. Ty doby kdy bylo možno kritiku umlčet terorem, jsou i v Československu, jak se zdá, definitivně pryč. Kritika pokračuje a to nejenom kritika zločinů tak zvané "stalinské" ery ale i kritika zlořádů, jež dosud, pod patronací Antonína Novotného, jsou na denním pořádku. Ostatně to co Novotný bohorovně prohlásil je vlastně velký nesmysl. Budeť je v zemi nějaká svoboda a nějaké právo a pak musí platit pro každého, nejenom pro Novotného a jeho vládní a policejní kamarilly. Jestliže není v zemi svoboda pro každého pak není svoboda vůbec, není na konec ani pro komunisty.

tím, že v zájmu "budování socialismu", je třeba aby si "utáhli o pasek", vzdechl starý komunist. To přece na vlastní krku (doslovně) poznali nejenom odpůrci komunistů, ale i komunističtí polibavři Slánský i Klementis, Novomeský i Husák a všichni ostatní — rehabilitování i nerehabilitování — kteří byli oběti komunistických falešných procesů.

Svoboda přece není žádný rolík z něhož by mohl Novotný přídělovat po kousičku svobody podle libosti. Svoboda je přece přirozeným právem každého člověka. Kdo je Antonín Novotný — ptám se podle svého obyčejného haviřského rozumu — aby mohl rozhodovat, kdo svobodu má či nemá mít. Věřím, že nejenom spisovatelé básníci a novináři, ale všichni poctiví Češi a Slováci, to Novotnému brzy pádně připomenou.

Už jsou u přezý. Dozvěděl

jsem se, že tak jako si Novotný zval "na kobereček" revizionistické intelektuály, tak si také pozval na "soudružskou" besedu kladenské haviře, aby je popohal k většímu pracovnímu výkonům. Haviři přišli, popili kávu se "šutrem", pojedli chutné zakusky a pak měli s Novotným nechuťnou rozpravu. Měli řadu oprávněných stížností. Podle komunistických plánů se na šlechtách uhlí nedoluje, ale "rabuje" t. j. těží se bez ohledu na zdraví a bezpečnost havířů a tak dochází k mnoha úrazům a neštěstím. Mimo to si haviři stěžovali na špatné zásobování. Novotný se snažil haviře uchálet. Zpráva říká, že se Novotný pokusil "opit haviře rolíkem". To se mu zřejmě nepodařilo. Když na haviře apeloval haviř Vejražka z Tuchovla a řekl Novotnému z ostra:

"Tohle už slyšíme mnoho let.

To už nebožtík Gottwald i Tonda Zápotouda, nám říkali, soudruzi musíte si utáhnout opasek."

"No tak, to je přece správně, pokusil se namítnout Novotný.

"To si myslíš Ty, soudruhu prezidente. Ale vono to dál už nejde", zněla zlostná odpověď. "A proč pak by to nešlo, soudruzi?" ptal se naivně Novotný. "Proč to nejde? To dá přece rozum, že to dál nejde. Protože ten opasek utahujeme už moc dlouho a tak jsme si na něm přidělávali jednu díрку za dírkou. No, a teď jsme už téměř u přezky. Proto to nejde!" — vyložil haviř Vejražka. A tím tato památná "přátelská" beseda mezi komunistickým prezidentem a haviři byla skončena. — Tak to Novotný "dostá po lopatě". Rudé právo však o tom nepsalo.

Jidáš je vešce záhadná osoba. pochopit a plně vysvětlit život jednání tohoto zrádce je dost těžké. Proto v tomto článku nebudu v úmyslu o Jidášovi mnoho mluvit. Chci pouze poukázat na některá praktická fakta, která budou k našemu napomenutí a výstraze.

1. Na prvním místě vidíme, že Jidáš byl v apoštolském kruhu. On nebyl pouze jeden z křesťanů, ale jeden z 12 apoštolů. Je možné, že někdy kázal a posluchovali měli požehnání. Proto nad ním voláme: "Jak to, že jsi padl, lucifere?!" Proč jsi zradil svého Pána? Toto nás však učí, že i ti, kteří jiné vnučují a o sobě tvrdí, že jsou Kristové, mohou ztratit svého Spasitele zradit. Raději Bůh, aby to měl být někdo jiný.

2. Jidáš měl vznešené místo v apoštolském kruhu. On byl po Matkovi, Spasiteli mu svěřil celou finanční záležitost. Jenže Jidáš zneužil svého povolení. Mistr zradil a učitele zradil.

3. Po lidsku řečeno, Jidáš byl celý apoštol. Aspoň vypadal bez chyby. Nikdo to na něm nezpochybňoval, že je zrádce. Když při poslední večeři Kristus řekl: "jeden z vás mne zradí", nikdo z apoštolů neřekl: "aha, to je Jidáš." Všichni se upřímně dotazovali: "kdo jsi, pane?" Jidáš tedy je obraz pokrytce, který zvenčí vypadá věrný a upřímný, ale uvnitř je plný převrácenosti. Proto nikdy nezkládáme důvěru v člověka. Raději spoléháme na Boha, který nikdy nikoho nezklame.

4. Jidášova chyba byla v tom, že miloval více peníze nežli Pána. On hledal osobní zisk za každou cenu. Proto prodal Mistra za 30 stříbrných, jak ohromný zločin spáchal tento apoštol! Jistě si neuvědomil důležitější slova Kristova, když řekl: "Co prospěje člověku, by všecek svět získal, a své duši škodu učinil?" (Matouš 6:36) Avšak dnes lidé to lidí zradí a zaprodá svůj národ i svého Boha za trochu pohodlí, za trochu chvilky a za kousky zisku. Někteří zradí a zaprodají svoji víru, vlast i Spasitele. Mnozí se dopouští tohoto zločinu snad proto, že všechno měří časem. Kristus nás učí, abychom nejdříve hledali Boží království a jeho spravedlnost. (Matouš 6:33).

II. PŮVOD ZRADY

1. První důvod Jidášovy zrady je ten, aby se naplnilo Písmo. Zalmista předpověděl, že "ten, s

nímž jsem byl v přátelství, jenmuž jsem se důvěřoval, a kterýž jidal chléb můj, pozdvihl paty proti mně." Zalm 41,10. Také Zachariáš prorokoval, že Kristus bude prodán za cenu otroka, totiž za 30 stříbrných. (Zach. 11, 12).

2. Další důvod této zrady byl proto, aby nám zjevil vrchol lidského zhroutení. Nebyť tohoto zločinu snad bychom tomu ani nevěřili, že člověk může klesnout tak hluboko, aby učeďník prodal Mistra za cenu otroka!

3. Jenže to nejsmutnější je to, že Jidáš k tomuto zločinu použil nejnečestnějšího znamení — polibek. Polibkem přece prokazuje lásku, věrnost a poctivost. Kdežto Jidáš použil polibek k zradě.

III. VYSVĚTLENÍ ZRADY

1. Tážeme se: byl Jidáš k této práci předurčen nebo ne? Mnozí praví, že Jidáš si nemohl pomoci, protože Bůh ho předurčil k této práci. Osobně nepřijímám toto učení. Je sice pravda, že někdo Krista musel zradit, aby se naplnilo Písmo, ale Jidáš nemusel svůj život ukončit sebevraždou. Podle toho jak rozumím Písmu, Jidáš se dopustil zrady dobrovolně a vědomě. On své plány měl připravené a nic ho nezměnilo. Ani varování Ježíše při poslední Večeři Jidášem nepohnulo. Kristus mu jasně řekl, že On o tom ví, že Jidáš ho plánuje zradit. Jidáš se nepokoril. Nepadl před Pána a neřekl: odpusť mne, Petre také zapřel. Přisahal, že Krista nezná. Když si uvědomil co učinil, Petr rínil pokání. Čteme že hoře plakal. (Čti Matouš 26:69-75).

2. Dále vidíme, že Jidáš šel ke kněžím a žádal je o určitou cenu. Čteme: "Jidáš přišel k předním kněžím a řekl: Co mi chcete dát, a já vám ho zradím? A oni odvětili jemu třiceti stříbrných." (Matouš 26:15-16).

Závěrem chci říci toto: Jidáš zradil svého Pána dobrovolně, vědomě a zámyslně. Učinil to pro trochu zisku. Snad to učinil, že si plně neuvědomil konečných následků.

Milí čtenáři, je možné že i my budeme muset jednou učinit podobné rozhodnutí, totiž že se budeme muset rozhodnout mezi Kristem a světem. Nuž slyš, co vyvoláš? Zisk a nebo Krista? Trochu pohodlí a pomíjející slávy, nebo Spasitele? O nebudme jako Jidáš, který pro 30 stříbrných — pro cenu otroka — prodal Mistra. My budme jako byl Mistr Jan Hus, který řekl: "Neodvolám! Nezapřu! Pro Krista, kterého miluji, každá a následují, rád i zemřu!"

Velikonoční shromáždění v Čs. Bapt. kostele na 1624 Queen St. w. 27-III- v 7 hod. večer — VELKÝ PÁTEK - (Pěvecký Sbor - Kázání - Ukřížování)

29-III- v 11 hod. dop. — Hod Boží Velikonoční (Pěvecký sbor - Kázání - Vzkříšení)

* Pravidelná shromáždění jsou každou Neděli o 11 hod. dop.

Veselých Velikonoce a všeho nejlepšího od Pána Boha. všem křesťanům za Čs. Baptistský sbor přeje, Rev. Józsa Novák.

NA SLOVENSKU CENZURIJ I SNAHKOVÉ INZERÁTY

Dopisovateli vídeňského listu Die Presse navštívil nedávno Brankovány článků. Slovenští spisovatelé jednomyšlně prohlásili, že reportáž, v níž cituje prohlášení každého kdo zastává názor odlišný od úředních mladých slovenských od oficiálních stanoviska se vyslovovateli, že "ani jedna věta, stavuje nebezpečí. Problém slovenštiny jedno slovo nesmí jít na Slovenské literatury je problémem věcnou do tisku bez schválení generací: nastupující mladí oficiální cenzury. Dokonce i sňat-rozhněvání mužové na Slovensku jsou oznámení a inzeráty musí jít starší literární generaci o nedávných změnách verzi. "Je třeba pokládat za statečkovským kulturním životě anost už to, když někdo přestane říci: "Teď už sice nezatýkají lidpřátel a publikovat, protože mu ne. o pohoci, ale ničí je existenci."ní dovoleno svobodně projevit Za příklad byl uváděn publicistasvé názory", řekli tito spisovatelé Roman Kaliský, který loni vlé. — FEC

"Před lety by to byla pro dení tisk senzace první třídy; dnes nostačí pár řádků, že bys je spočítal na prstech, ačkoli nejde o nic menšího než o to, že na historickém domažlickém náměstí se zřítily dva památné domy. Rozhořčení žádá, o viníciích se nemluví. O viníciích se nemluví jako obvyčejně, zato se jako obvyčejně mluví o důvodu, a důvodem je tentokrát přestářlý vodovodní potrubí. Hloto. tečka, dál se o té katastrofě nepíše, ačkoli je to skutečně katastrofa. Má se však o tom nepsat? ... Proč se nikdo nestará o přestářlé vodovodní potrubí? Národní výbory přece vědí a musí vědět, jak dlouho už slouží to či ono zařízení ... jak dlouho takové zařízení může sloužit, nemá-li vypovědět a nemá-li dokonce způsobit škody. Musí to ostatně vědět nejen o potrubí ale i o krovech, střeších, zdivu, omítkách, jako musí vědět, že tabulka s nápisem POZOR! PADÁ OMITKA! ještě nikdy nezabránila omítky padat a znehodnocovat dům ... Nikdo nemíní s toho neštěstí dělat lacinou senzaci, důkladně drabá senzace by však vznikla, kdyby se domažlický případ exemplárně nevyšetřil — a kdyby nebyl poslední."

ARTICIÁLNÍ KŮŽE

Loni na podzim uvedl největší americký chemický koncern du Pont zkoušebně do prodeje syntetický výrobek Corfam, který prý má všechny vlastnosti svrskové kůže. Corfam vypadá jako kůže, na dotek dělá dojem kůže a hlavně "dýchá" jako kůže, takže může konkurovat i nejjemnější teleťině.

Výzkumné laboratoře firmy du Pont pracovaly na Corfam 50 let. Du Pont uváděl Corfam na trh s tím, že bude revolučním materiálem v obuvnictví a brašnářství, tak jako kdysi byl v textilu du Pontův vynález nylon. Po oznámení, že Corfam už je na trhu, du Pontovy akcie na všech burzách neobyčejně stouply.

Ačkoliv firma du Pont pracovala na svém vynálezu padesát let a uvedla jej na trh teprve před půl rokem, ohlašuje už anglická firma Courtaulde, že dává do prodeje vlastní výrobek, tak zvaný Quox, jako konkurenci Corfam a že ho bude prodávat za jednu třetinu ceny.

Obě firmy mají na své nové výrobky, zatím jen pokusné továrny. Du Pont právě staví ve státě Tennessee na Corfam velkou výrobu. Pro evropský trh, bude du Pont dovážet polotovary Corfam, ke konečnému zpracování do své továrny, kterou má ve městě Maines v Belgii.

Základem nového výrobku anglické firmy je nylon a firma tvrdí, že její výrobek má stejné kvality jako du Pontův Corfam. Du Pont očekává, že se Corfam prosadí jako svrskový materiál kvalitní drahé obuvi. Naproti tomu britský Quox bude asi používán pro levnější běžnou obuv.

Zatím firma du Pont prodává svůj Corfam osmi velkým anglickým továrnám obuvi a anglická konkurenční firma oznamuje, že nepomýšlí svůj výrobek exportovat do Spojených států.

UPOMÍNKA NA SJEZD SVU V TORONTĚ

Redakce obdržela od člena SVU M. Jančeka z Kanady fotografické tablo zachycující asi 120 účastníků banketu SVU, který se konal loni v září v hotelu Westbury v Torontě. Tablo je velmi pracná a originální fotomontáž v rozměru 8x10 inčů, která se hodí k případnému zarmování a bude jistě pro všechny účastníky banketu trvalou upomínkou. Zájemci o toto tablo necht' zaslou objednavku a 1. dolar za kus na adresu: M. Janček, Box 81, Station D, Toronto 2, Ont., Canada. Tablo bude jim obratem zasláno.

Málo samotných Američanů si uvědomuje, že jedna třetina Spojených států, země mrakodrapů a obrovského průmyslu je stále ještě pokryta lesy. Amerika má přebytek orné půdy a nerozšírně ji. Ale lesy trpěly v právních dobách kolonizace Ameriky nezbytou nehospodárností prvních přistěhovalců. Američané tenkrát přirozeně neznali, co je to lesní hospodářství. V devatenáctém století se zdálo, že americké lesy jsou prostě nevyčerpatelné. Stromy se kácely a už se znovu vysazovaly. Dřevo bylo tenkrát na venkově skoro výhradním stavebním materiálem a hlavním topivem.

Dvě třetiny z dosud zachovaných lesů patří 4 a půl milionům soukromých majitelů a jedna třetina federální vládě a státům místní samosprávě. Farmáři jsou majitelé jedné poloviny soukromých lesů. Průmysl, který zpracovává dřevo vlastní 18 procent soukromých lesů a zbytek patří lidem všech tříd. Soukromé lesy dodávají Americe 85 procent všeho dřeva.

Organisace lesního hospodářství začala v Americe teprve na počátku tohoto století. Měla o to zájem vláda a také americký průmysl. Dnes již veřejná ruka kontroluje kácení lesů a jejich vysazování.

Potřeba dřeva stále roste. Americký průmysl za posledních deset let zvýšil spotřebu dřeva na výrobu papíru a v mnoha jiných průmyslových odvětvích, která dřív dřeva nepoužívala. Průmysl, která používá dřeva jako suroviny je dnes čtvrtým největším průmyslem Spojených států. V roce 1941 byla ustavena instituce, která se jmenuje Americký systém lesních farem. Dnes tato instituce kontroluje 27.000 lesních farem členů. Tyto farmy mají 26 milionů hektarů lesů. Americký systém lesních farem zaměstnává 2000 lesníků, kteří pracují jako inspektori nad lesním hospodářstvím.

Vysazování lesů pod kontrolou Amerického systému lesních farem, je opravdovými, dobře organizovaným průmyslem. Zalesňuje se ekonomicky a plánovaně. Dbá se při tom o zavodňování, pěstování zvíře a o stabilisaci půdy. Jeden dělník, vybavený speciálním strojem, může denně vysadit 10.000 stromků.

Lesní farmu Systému může vlastnit soukromník a může ji volně používat na pěstování stromů. Nesmí půdy používat pro polní hospodářství. Musí porážet stromy tak, aby zajistil nové zalesňování. Musí lesy chránit před ohněm, škodlivým hmyzem a před onemocněním stromů.

Úspěch lesního hospodářství je znatelný ze statistik. Amerika se znovu zalesňuje. Ve Spojených státech naroste ročně o 25 procent více dřeva, než se ho spotřebuje, nebo které odumře.

ZAJÍMAVOSTI

Poradecm pro uspořádání stánku s obloženými chlebičky na své tově vystavě v New Yorku bude J. E. Hinchingsbrooke, potomek Lorda Sandwich-e, který původně zavedl dnes všeobecně oblíbené "sandwich-e".

V Anglii byla pro Sierra Leone natiskána série známek se zvláštním lepidlem: známky nebudou nutné před nalepením na obálku vlihtit.

Světové rekordy: 19 letý italský natěrač dosáhl světového rekordu tím, že nespal celkem 272 hodin. Osni hodinami předěl světový rekord Američana George Gardnera.

V ČESKOSLOVENSKU

— Čs. televize vysílala v loňském roce průměrně 55 hodin týdně, celkem 250 činoher, oper, operet a baletů, 203 zábavných pořadů, 200 celovečerních a 800 krátkých filmů. Sportovních přenosů domácích i zahraničních bylo 119.

Nový způsob vzpomínkových oslav našich národních postav, zakladatelů Československé republiky, byl zahájen v Masarykově hale v Torontě v neděli 8. března, kdy u příležitosti 114. výročí narození TGM bylo zároveň vzpomínáno ostatních spoluhvěrců ČSR jak v domácím tak zahraničním odboji. Tři jména naší novodobé historie tu byla opět nerozlučně spjata v symbolickou jednotu, která může pro nás jediným programem, z něhož lze vycházet: T. G. Masaryk, M. R. Štefánek a E. Beneš. Novin. kou bylo to, že se upustilo od obvyklých dlouhých projevů a velká většina programu byla vyplněna koncertem Eastern Ontario Concert Orchestru pod velmi schopným řízením Štefana Chomy z Batawy. Velmi početní návštěvníci tohoto vzpomínkového odpoledne opouštěli sál s dojemem, že si opět přidru rádi poslechnout toto hudební těleso, zvláště bude-li na programu další více našich skladatelů. Altistka Jovce Britanová zazpívala 2 moravské národní písně a jednu ukrajinskou. Překvapením byla malá Janet Gregorová, která zarecitovala oddíl "Tu zemi krásnou" z třetího zpěvu Máchova Máje. Janet si vedla velmi jistě a na svůj věk velmi pevně kontrolovala svůj hlas. Bylo radostí poslouchat krásnou češtinu tohoto děvčátka.

NÁRODNÍ PODNIK SNAHKOVÉ KANCELÁŘE,

V Československu je o 333.000 víc svobodných žen než mužů. Přitom však žije i mnoho mužů osaměle, nebo nemají příležitost najít si životní partnerky, konstatoval nedávno bratislavský rozhlas a uvedl, že je to často důsledkem plánování, které jako obvykle nepočítalo s lidskými potřebami a vybudovalo v některých místech průmysl, který zaměstnává jen muže a jinde průmysl, kde pracují jen ženy. Tato situace vede rovněž k vytlidňování venkova a má různé nepříznivé hospodářské důsledky, jež přimutily režim, aby se problémem začal zabývat.

Proto od počátku ledna začly v Práci a v Zemědělských novinách vycházet seznamovací inzeráty, což však — jak hlásí pražský rozhlas — nebude jediná forma seznamování lidí, kteří k tomu nemají dost příležitosti.

mladá fronta a Lidová demokracie se rozepsaly o nově zřízené pražské seznamovací kanceláři, která zahájila činnost v Domě služeb v pasáži Černá růže. "Kancelář se bude starat jen o ty, kdo se do Černé růže dostaví osobně a vyplní dotazník, kde bude jejich stručný popis, údaje o zdravotním stavu, osobních zálibách a přáních. Zkušeni psychologičtí pracovníci pak budou porovnávat k sobě se hodící partnery, zprostředkovávat osobní seznámení buď v kanceláři nebo v kavárně či v divadle. Působnost kanceláře není omezena jen na hlavní město a mohou se na ni obracet zájemci z celé republiky i ze zahraničí! Pracovníci kanceláře chtějí samozřejmě při své činnosti zachovat co největší diskretnost a serioznost", slibuje pražský rozhlas.

HLAS SVĚTOVÉHO TISKU

Z článku Thurman Sensinga "RESPONSIBILITY ON CAM-PCS".

Komunistický názor na věc není názorem jiné politické strany. Komunisty je — vzhledem k podstatě svého přesvědčení a spikleneckví, ku kterému se zavázal — nepřitelem svobodné společnosti. Každý, kdo je požádán o projev na univerzitě, toto pozvání považuje za privilegium, čest a jedinečnou příležitost. Tato privilegia a příležitosti se nemá poskytovat komunistovi, který nenávidí naše hodnoty a jehož cílem je naše zničení.

ZE SVĚTA

V New Orleans byl v r. 1961 ustaven Information Council of the Americas (INCA), který si vzal za úkol čelit komunistické propagandě v jižní Americe všemi možnými komunikačními prostředky: v novinách, časopisech, na televizi, v rádiu a j. Největší odezvu má radiový program nazvaný "Truth Tapes", který zachycuje ku př. vyprávění kubánských uprchlíků o životě pod komunistem. Tento program organizace INCA posílá 129 vysílacími stanicemi v 16 jihoamerických státech. Programu "Truth Tapes" bylo úspěšně použito 17 vysílacími stanicemi ve Venezuele před nedávnými volbami, kdy se komunističtí agitátoři terorem snažili voliče od volení odradit. Výsledek byl pro komunisty katastrofální: 97 procent voličů splnilo svou povinnost. Členy této dobrovolné soukromé organizace jsou novináři, podnikatelé, profesori a jiní američtí občané, kteří svůj volný čas zasvětili této záslužné práci.

První atomický kryt na africkém kontinentě byl nedávno dohotoven v novém paláci presidenta Libérie. Postavení krytu přišlo na 80 tisíc franků.

Bylo odhadnuto, že Sovětský svaz udržuje kolem 6.000 škol a středisek, ve kterých jsou v sobotě, podvratné činnosti, propagandě a j. školení komunističtí a. genty ze všech států světa. Odhaduje se, že SSSR na školení těchto agentů vydá ročně průměrně pět bilionů dolarů.

114 narozenin presidenta T. G. Masaryka, jeho úsilí o osvobození ČR a o udržení svobody v celém světě, bylo v senátě USA vzpomínáno senátorem Williamem Proxmirem ze státu Wisconsin.

ZAJÍMAVOSTI

Čs. matematik dr. Zdeněk Vogel bude hostovat na Universitě jižní Kalifornie v Los Angeles. Na zdravotním ústavu pro choroby svalů v New Yorku bude přednášet dr. Arnošt Gutman, který navštíví též americké lékařské společnosti ve Virginii, Illinois a ve státě Washington. Dr. Jan Lochman rovněž navštíví letos na jaře několik amerických universit. Dr. Alena Kovariková přijela do Spojených států a bude rok pracovat ve farmakologickém výzkumu na universitě v Bloomingtonu v Indianě. Dr. Imrich Bor z Michalovic bude pracovat v kardiologickém výzkumu v John Hopkinsově nemocnici v Baltimore.

Ve Strážském na východním Slovensku se ještě letos začne se stavbou moderního chemického kombinátu, jehož první část začne za čtyři roky s výrobou kombinovaných umělých hnojiv. Jde především o kyslík, dusík, tlakové štěpení, výrobu čpavku, kyseliny dusičnaté i kyseliny sírové. Nová moderní továrna bude přímo u trasy plynovodu ze Sovětského svazu, protože sovětský plyn má být základním surovinovým zdrojem při výrobě průmyslových hnojiv.

Čedok láká zahraniční návštěvníky do Československa všemi možnými prostředky. Pro návštěvníky z ciziny je organizováno mnoho různých podniků, mimo jiné Čedok nabízí v dubnu odstředil dropy na Velkém Žitném ostrově a dokonce i odstředil "deseti silných medvědů" v oblasti Nizkých Tater. Ovšem ten medvěd, kterého by se rádi zbavili i všichni českoslovenští domorodci, mezi nimi asi není.

Je lákavé chodit po Praze a nechat se unášet ruchem velkoměsta, píše Lidová demokracie, ale pak hned připomíná kolik prachu se najde ve výkladních skříních na vystaveném zboží. "Přitom, kde jinde by měly být úpravy výloh lepší než právě tady? Děláme jarní úklid s ohledem na cizince. Měli bychom vzít prachovku také do výkladních skříní! Kvůli cizincům i kvůli tomu, aby si vesměšní návštěvníci o Praze nepomýšleli, že je to docela obyčejné, zaprášené město."

POTEMKINOVO MĚSTO BRNO

"Brno je město veletržní. Před Internacionálem si zajistěte pověšené úslužného a neobvyčejně pohyblivého dopravního strážníka v bílých rukavičkách. Každému autu, které vjíždí na hotelové parkoviště, ukazuje cestu a na naše poměry nezvykle úslužnými gesty mu vykazují místo. Brňané překvapeně civí na eskamotérské pohyby. Víc ovšem civí na chlevolety, mercedesy, oppely a fordtaunusy. A ne jenom Brňané, civí lid z dalekého okolí, civí i civí. Lidé, kteří před auty ztrácejí důstojnost. Jak je to možné — u nás, v zemi s bohatou tradicí průmyslovou, kulturní atd.?"

A jdeme dál alej po byvalé Joštově, kolem laviček, na nichž sedí příslušníci mladých part v úzkých nohaviciích nebo s holými koleny v krátkých sukničkách (neblýskají některá ta kolena proto, že kolem chodí nebo jezdí tajemní a hlavně prachatí cizinci). až k parku, a tu se rozhlédneme. Na rohu visí vývěska JÍDELNA PRO CIZINCE. Před vchodem do nepatrné zahrádky, oddělené od chodníku mřížemi, stojí lavička, stůl, všechno velice upravené... Podívejme se, jídelna pro cizince. A ty lavičky. Pro nás studenty zřejmě nikdy nestálo za to, otevřít ty druhé dveře, kvůli nám nekoupili lavičky. To až pro pár cizinců kolem veletrhu. Člověk to chápe, potřeby mezinárodního obchodu, devizy, politické aspekty, mírové soutěžení, reprezentace, ale je v tom i cosi nedobrého.

Představuji si svoje školáčky v naražených autobusech; mačkají se v nich každý den, patnáct minut tam, patnáct zpátky, půlhodina denně ve smradu a nadávkách, to je škola života. Tohle nikomu nevadí, nikoho nenapadne, že by děcka taky potřebovala, aby se pro ně otevřely TY DRUHÉ UZAMČENÉ DVEŘE — aby měla vlastní školní autobus s usměvavým šoferem, který by je rozvezl až domů. Vždyť tak to leckde je, proč by to nemohlo být u nás. Za jízdu v autobusu se všem neplatí devizami...

"V jednom brněnském hotelu natáhli na dobu veletrhu nové běhouny; po něm zase zmizely. Ale pozorování se vztahuje ke tváři města jako celku: s obrovskou dýchavičností se k veletrhu vylepšuje osvětlení, doplňují chybějící písmena v reklamách, odstraňují díry v chodnicích, zřizují kavárničky uvnitř Brna. Upravují se výlohy, v obchodech je zboží, které jindy nevidíte. Město přestává být městem, stává se obrovskou kulisou pro cizince. Lidé představují být lidmi, mění se ve statuty špatného propagačního filmu. Špatný je nejen proto, že jeho 'skutečnost' mizí hned po veletrhu; paralelně s naaranžovanou skutečností existuje skutečná skutečnost, všední den města, drama, jež na okamžik překrývají reklamní barvy. Drama, ve kterém se vyčištění oděvu, obstarání uhlí, ba dokonce balíčku papíru může stát světónázorovým problémem číslo jedna. V němž je bezsumná obsluha Internacionálu spjata nitkami neviditelných, avšak podstatných souvislostí se špinou a nekulturností brněnského nádraží, s chronickými poruchami městské dopravní sítě, se neinformovaností a neschopností značné části prodávacích, pokladních, průvodců... Cizince (aspoň ty ze Západu) stále víc obklopuje kanufláž nečistoty, tolerance, péče: jejím organickým doplňkem je hrubost, nesolidnost, hostejnost jako normální vztah k lidem, kteří nepáchnou exotikou. Trapný, pokořující zážitek se stává běžným: u stolu v prvotřídní restauraci vás číšníci míjejí bez zájmu; stačí, aby se objevil cizí host, a personál se může přetřhnout. Váš ovšem nadále nikdo nevnímá, můžete, skřipat zuby, jak líbo."

"Kdoví, zda mají byznysmeni a technici, které veletrh v Brně soustřeďuje, smysl pro kulisovitosť prostředí, v němž se pohybuji. Má jej však občan, který dobře ví, že se stává statistikou zcela obyčejné, zaprášené město."

VEŠKERÉ INFORMACE SPOJENÉ S PRODEJEM, ANEBŮ KOUPI DOMU, JAKOŽ I OPATŘENÍ MORTGAGES, VAM NEZAVAZNĚ PODÁ

PANÍ V. KLÍMOVÁ

Spolupracuje s Isabel Campbell Realtor

MEMBER OF TORONTO REAL ESTATE BOARD

volejte: 485-0445 nebo HU. 1-0974

KAMPAŇ PRO SOKOLSKOU JUBILEJNÍ POŠTOVNÍ ZNÁMKU SE ROZVÍJÍ

JEN SPOLEČNÝM ÚSIJÍM
DOSAHNEME, ABY
BYLA VYDANA
(Tisková služba AOS)

Dosavadní průběh propagační kampaň pro vydání sokolské poštovní známky ukazuje, že je všeobecně považována za akci pro dobrou věc a že se setkává s plným porozuměním všude, kde doposud byla zahájena. Přinášíme opět nové příklady, jak se toto pochopení pro nutnost vydání sokolské poštovní známky projevuje.

V místech, kde pracují sokolské jednoty, je známková kampaň v proudu. V předešlé tiskové službě AOS. jsme hlásili příklady jednot, které vykonaly vše, co bylo třeba k úspěchu propagace známkové akce vykonat. Dnes dodáváme z dalších potěšujících zpráv, že jednoty Sokolů a Sokolic v Crete, Nebr., zaplavily město peticemi, získaly sta podpisů občanů všech národností, senátorů a kongresníků ze státu Nebraska již posílají svým voličům zprávy, co ve prospěch sokolské známky vykonali, jak o to byli požádáni. Jak se podařilo zájem občanstva v jejich místech o sokolskou známku získat oznamují: br. Emil Hrabina a ses. Marie Pevrátilová ze Sokola v Dallas, Texas, br. John Reimer ze St. Louis, Mo., br. Jan Petlička z New Yorku, br. Fred Stankovský ze Sokola Milwaukee, Wis., br. Rudolf Novák a Sokolice a osobně br. M. L. Hromádka, předseda ZČBJ v Cedar Rapids, Ia. Také náš krajský tisk dává známkové akci plnou podporu. Dále Organ Jednoty ČSA, Věstník Slov. Podpůrné Jednoty ve

státu Texas a Věstník ČSNRA a Slovenský Sokol STJS uveřejňují naléhavé výzvy k jejich místním organizačním složkám k zaslání petic Gen. Poštmistrovů a dopisů senátorům a kongresníkům. Stejnou výzvu ke svým 26 sdruženým organizacím vydala Ústřed na Moravských Spolků, pi. Jos. Drncová, předs. JČDaP k jejich shorům, vlastní dobrou akci provedly také organizace Čsl. Legionářů v Chicagu.

V sokolské župě Střední je propagační známková akce také úspěšná. Tisíce podpisů bylo celkem získáno na Šibřinkách Sokola Havlíček Týrů, na schůzi Sokolic Town of Lake, na veřejné akademii Sokola Slávký, na premiéře div. hry J. Cimelického "Lincolnova první láska", na schůzi Klubu dopisovatelů a členůček Denního Hlasatele, Klubu Florida, odboček Mistr Jan Hus a Jan Masaryk ČSNRA v Chicagu.

Také br. Václav Pechar, starosta Dělnického Amerického Sokola hlásí provedena opatření pro známkovou kampaň v jejich jednotách, na sjezdu župy Polského Sokola (Polish Falcon) promluvil br. James Čihák o významu kampaň pro vydání sokolské známky k počtě sokolského hnutí v Americe a získal příslib plné podpory. St. Agnes Houdková odeslala petici z Kroužku českých žen v Dallas a poslala další petice do Šicího kroužku žen v Ennis, Texas. Petice a propagační materiál pro různé organizace, kluby a společnosti si vyžádaly ses. Božena Valušková z Grand Blanc, Wisc., Hermie Rabštejnková z Oklahoma City, Okla., a Marie Vítková ze Cedar Rapids, Ia.

Stamp Advisory Committee ve Washingtonu D. C. bude rozhodovat o vydání zvláštních poštovních známek pro rok 1965. Její členové byli Výborem pro vydání sokolské poštovní známky o její důležitosti a významu informováni. I když vývoj známkové kampaň je slibný, je třeba ji stupňovat a nepolevovat až do chvíle, kdy bude oznámeno, že sokolská známka bude vydána.

Prosíme, pište na adresu: American Sokol Organization, 5611 West Cermak Road, Cicero 50, Ill. Pošleme Vám obratem petice i propagační materiál. Prosíme o spolupráci zejména v místech, kde nejsou sokolské jednoty. POMŮZTE VŠICHNI DOBRÉ SOKOLSKÉ VĚCI!

ZDAR AKCI PRO VYDÁNÍ
SOKOLSKÉ POŠTOVNÍ
ZNÁMKY V ROCE
1965!

ZRCADLO SVĚTA

Z článku Constantine Browna "RED SHADOWS IN CYPRUS" (Washington Evening Star).

Sporupráce mezi rudou Čínou a SSSR tam, kde se jedná o omezení svobodného západu, je stále úzká, i když se pan Mao s panem Kruščevem častěji nepěknými jmény. Ale jak Londýn tak Washington nepřestávají jednat pod vlivem euforie, že — jelikož Rusové dosud nerozhlbili konferenci o odzbrojení v Ženevě — pospolitost je na obzoru a že z toho důvodu nesmíme nechat propádnout ani jednu příležitost, abychom její uskutečnění přiblížili.

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. West - Toronto 2 B, Ont. EM 2-3226

LETADLEM V LÉTĚ TORONTO VIDEŇ A ZPĚT na 21 dní

\$479.30

ZVLÁŠTNÍ VÝPRAVA NAVŠTĚVNÍKO

Z ČESKOSLOVENSKA — LODI POUZE \$334.00

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LTD

Potřebujete půjčku kdykoliv splatnou na dům, dovolenou, chatu, auto atd.?

Obratě se na Váš peněžní ústav, který poskytuje nejlevnější úvěr.

Telefonujte: 925-0557

Ůřadujeme: 740 Spadina Avenue.

Pondělí 7-9 večer.

Středa 7-9 večer.

Sobota 10-1 poledne.

V. Švarc

Vedoucí

EVROPSKÁ LOKÁRNA

posílá

LEKY DO ČSSR

Rychlé a přímé dodání

MILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

YAROSLAV HUEBER

ADVOKÁT a NOTAR

347. BAY STREET

Suite 210

Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1195

Toronto 1

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXMINSTER: 3-7916

AUTO - POZAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojistky

Výhledy a levnější podmínky

Auto - financování



NOVÉ KONIKTY
NA MYTU. PRZ.
MODELOVANI
Zboží ze zahraničí
Dobrá oprava
FRANK PECH

239 KING ST. E., HAMILTON
Ontario - Tel.: JA. 1.1911

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámit, že opět provádí
veškerý Plumbing Heating, spriny
nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING
COMPANY

Volejte LE 3-8396



L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídka očí - Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Novotřetíma brýlemi

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3324

Ušetříte na nábytku,

když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

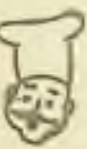
Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 3-7318

Stereos HI-FI importujeme přímo

z Německa

3 POKOJE \$150.00



ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONU
doporučuje
včetně dortů
mandlová a ořechová
české punčochové dorty
a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP

513 KING ST. E. - JA 3-5115

Nacítíte naši kávu!

\$150.—

SLEVA NA VÝLETNÍ

LETENKU

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

1 ADELAIDE ST. E.

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8338 (4 línky)

KAREL BLUZEK

Notář.